

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

กฎหมายว่าด้วยสถานบริการในประเทศไทย ได้บังคับใช้มาแล้วทั้งสิ้น จำนวน ๕ ฉบับ โดยเหตุผลของการประกาศใช้ในฉบับแรกนั้น เนื่องจากสังคมไทยในสมัยนั้นมีบุคคลประกอบกิจการสถานบริการบางประเภทซึ่งอาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมของประชาชน และจัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิงในสถานบริการนั้น ๆ ไม่เหมาะสมเป็นเหตุให้เยาวชนเอาเยี่ยงอย่างจนประพฤติชั่วเสื่อมทรามลง จึงสมควรที่จะออกกฎหมายควบคุมสถานบริการนั้น ๆ รวมทั้งการแสดงเพื่อรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ศีลธรรม วัฒนธรรม และประเพณีอันดีของชาติ

ต่อมา เมื่อพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งเป็นฉบับแรกได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันในขณะนั้น จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ ขึ้น โดยมีเหตุผลเพื่อกำหนดให้สถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นสถานบริการที่จะตั้งขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานเช่นเดียวกับสถานบริการอื่นในมาตราเดียวกัน และตราพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องบทนิยามของสถานบริการเพื่อให้มีความหมายที่ชัดเจนเฉพาะการประกอบกิจการที่อาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอันเป็นสถานที่ที่ไม่ควรให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการหรือใช้เป็นที่พักผ่อน ตลอดจนแก้ไขวิธีการจัดตั้งสถานบริการบางประเภท เพื่อให้สถานบริการเป็นสถานที่ที่ปลอดภัยของผู้ใช้บริการ โดยกำหนดหน้าที่ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการและผู้ใช้สถานบริการปฏิบัติ รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

นอกจากนี้ โดยที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติวิชาชีพการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อควบคุมการประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยเป็นการเฉพาะ ประกอบกับได้มีการตราพระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อควบคุมการประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพเป็นการเฉพาะด้วยแล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” ประเภท สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการไม่ให้นำรวมถึงสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นกฎหมายว่าด้วยสถานบริการที่บังคับใช้เป็นปัจจุบัน ทั้งนี้ รายละเอียดและสาระสำคัญของกฎหมายว่าด้วยสถานบริการแต่ละฉบับ มีดังนี้

๑. พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๘ วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๐๙ หน้า ๖๒๖

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยเหตุที่ปัจจุบันมีบุคคลประกอบกิจการสถานบริการบางประเภทซึ่งอาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมของประชาชน และจัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิง

ในสถานบริการนั้น ๆ ไม่เหมาะสมเป็นเหตุให้เยาวชนเอาเยี่ยงอย่างจนประพฤติชั่วเสื่อมทรามลง เป็นการสมควรที่จะออกกฎหมายควบคุมสถานบริการนั้น ๆ รวมทั้งการแสดงด้วย ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ศีลธรรม วัฒนธรรม และประเพณีอันดีของชาติต่อไป

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” และ “พนักงานเจ้าหน้าที่” (มาตรา ๓)
๒. กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานบริการที่เป็นสถานเต็นรำ รำวง หรือรอกเง้ง ประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีหญิงพาดเนอร์บริการ หรือสถานที่ที่มีสุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีหญิงบำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า ซึ่งได้รับผลประโยชน์จากลูกค้าเป็นค่าตอบแทน หรือโดยมีที่สำหรับพักผ่อนหลับนอน หรือมีบริการนวดให้แก่ลูกค้า หรือสถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีหญิงบริการให้แก่ลูกค้าชาย ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๔)
๓. กำหนดให้การอนุญาตหรืองดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่ใดตามมาตรา ๔ ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๕)
๔. กำหนดคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา ๔ (มาตรา ๖)
๕. กำหนดหลักเกณฑ์ของอาคาร หรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการตามมาตรา ๔ (มาตรา ๗)
๖. กำหนดให้ในชั้นขออนุญาตตั้งสถานบริการ ผู้ขออนุญาตต้องมีหนังสือแสดงว่าได้รับความยินยอมจากเจ้าของอาคารหรือสถานที่นั้น ถ้าอาคารหรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา ๔ เป็นของผู้อื่น (มาตรา ๘)
๗. กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาสั่งภายใน ๙๐ วัน เมื่อได้รับคำขออนุญาตตั้งสถานบริการ (มาตรา ๙)
๘. กำหนดให้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ (มาตรา ๑๐)
๙. กำหนดให้ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมตำรวจภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต และให้คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมตำรวจให้เป็นที่สุด (มาตรา ๑๑)
๑๐. กำหนดให้ในกรณีใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้ทราบว่าเป็นใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุด (มาตรา ๑๒)
๑๑. กำหนดห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ย้าย แกะไข เปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๑๓)
๑๒. กำหนดให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการต้องจัดทำบัตรประวัติของลูกค้า หญิงพาดเนอร์ หญิงบำเรอ ผู้บริการอาบน้ำ นวด หรืออบตัว หรือคนรับใช้เริ่มเข้าทำงานในสถานบริการ (มาตรา ๑๔)
๑๓. กำหนดให้ในกรณีบัตรประวัติสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการต้องจัดทำบัตรประวัติใหม่ ภายในกำหนด ๗ วันนับแต่วันที่บัตรนั้นสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด (มาตรา ๑๕)
๑๔. กำหนดห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการรับผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการ หรือยอมให้ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ หรือยอมให้หญิงซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการโดยไม่มีชายมาด้วย หรือยอมให้ผู้ที่มีอาการเมาสุรา

จนประพตวิ่วนวายหรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ หรือจำหน่ายสุราให้แก่ลูกค้าที่มีอาการเมาสุราจนประพตวิ่วนวายหรือครองสติไม่ได้แล้ว หรือยอมให้หญิงพักอาศัยหลับนอนในสถานบริการ (มาตรา ๑๖)

๑๕. กำหนดให้การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ การจัดลักษณะภายในเพื่อความสะอาดเรียบร้อย หรือเพื่อความสะดวกในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ การใช้คอมพิวเตอร์ หรือการให้หญิงพาดเนอร์ หญิงบำเรอ ผู้บริการอาบน้ำ นวด หรืออบตัว และคนรับใช้ติดหมายเลขประจำตัวในสถานบริการดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๗)

๑๖. กำหนดให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ จะจัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิง ต้องแจ้งรายละเอียดของการแสดงเป็นหนังสือให้สารวัตรหรือผู้บังคับกองตำรวจท้องที่ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง ก่อนการแสดงครั้งแรก (มาตรา ๑๘)

๑๗. กำหนดให้ในการจัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิง ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการมีหน้าที่ต้องควบคุมการแสดงมิให้เป็นไปในทางลามกหรืออนาจาร และมีให้มีสัตว์ร้ายเข้าร่วมการแสดงในสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ชม (มาตรา ๑๙)

๑๘. กำหนดให้นายตำรวจท้องที่ตั้งแต่ชั้นสารวัตรหรือผู้บังคับกองตำรวจขึ้นไป มีอำนาจสั่งให้งดการแสดงได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ (มาตรา ๒๐)

๑๙. กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจไม่ต่ออายุใบอนุญาตหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ ถ้าผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการขาดคุณสมบัติ หรือดำเนินกิจการสถานบริการโดยไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๑)

๒๐. กำหนดให้ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งพักใช้ หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ มีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมตำรวจภายในกำหนด ๑๐ วัน ให้คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมตำรวจให้เป็นที่สุด (มาตรา ๒๒)

๒๑. กำหนดให้ก่อนครบกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ผู้หนึ่งผู้ใดจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อตั้งสถานบริการ ณ สถานที่เดียวกันนั้นไม่ได้ (มาตรา ๒๓)

๒๒. กำหนดให้ผู้ตั้งสถานบริการที่มีสุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยใช้สถานที่มิดชิด ไม่เปิดเผยต่อสายตามของบุคคลภายนอก ซึ่งตามสภาพเห็นได้ว่าเป็นที่เหมาะสมแก่การมั่วสุมของหญิงบำเรอ และเปิดทำการจนหลังเวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกา เป็นปกติ ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ และให้ในความในมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับแก่สถานบริการดังกล่าวด้วย (มาตรา ๒๔)

๒๓. กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งปิดสถานบริการนั้นได้ ถ้าผู้ตั้งสถานบริการที่มีสุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยใช้สถานที่มิดชิดไม่เปิดเผยต่อสายตามของบุคคลภายนอก ซึ่งตามสภาพเห็นได้ว่าเป็นที่เหมาะสมแก่การมั่วสุมของหญิงบำเรอ และเปิดทำการจนหลังเวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกา เป็นปกติ ดำเนินการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี (มาตรา ๒๕)

๒๔. กำหนดโทษผู้ที่ตั้งสถานบริการที่เป็นสถานเต้นรำ รำวง หรือรองเง็ง ประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีหญิงพาดเนอร์บริการ หรือสถานที่ที่มีสุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการโดยมีหญิงบำเรอ สำหรับปรนนิบัติลูกค้า ซึ่งได้รับผลประโยชน์จากลูกค้าเป็นค่าตอบแทน หรือโดยมีที่สำหรับพักผ่อนหลับนอน หรือมีบริการนวดให้แก่ลูกค้า หรือสถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีหญิงบริการให้แก่ลูกค้าชาย โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือดำเนินกิจการสถานบริการเช่นว่าโดยไม่มีใบอนุญาตหรือใบอนุญาตถูกพักใช้ หรือดำเนินการตั้งสถานบริการที่มีสุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยใช้สถานที่มิดชิดไม่เปิดเผยต่อสายตามของบุคคลภายนอก ซึ่งตามสภาพเห็นได้ว่าเป็นที่เหมาะสมแก่การมั่วสุมของหญิงบำเรอ และเปิดทำการจนหลังเวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกา เป็นปกติ ในระหว่างถูกสั่งปิด (มาตรา ๒๖)

๒๕. กำหนดโทษผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ หรือฝ่าฝืนกฎกระทรวง ตามมาตรา ๑๗ (มาตรา ๒๗)

๒๖. กำหนดโทษผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ (มาตรา ๒๘)

๒๗. กำหนดให้เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับในท้องที่ใด ให้ผู้ตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๑) (๒) หรือ (๓) อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำเนินกิจการต่อไปได้ในเมื่อได้จัดทำบัตรประวัติตามที่ บังคับไว้ในมาตรา ๑๔ และมาขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการนั้น โดยเสียค่าธรรมเนียมภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับในท้องที่นั้น และให้ผู้ตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) อยู่แล้วก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ภายในกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับในท้องที่นั้น (มาตรา ๒๙)

๒. พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๕ ตอนที่ ๗๓ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อประโยชน์แห่งความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดีและสวัสดิภาพของประชาชนสมควรกำหนดให้ สถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นสถานบริการที่จะตั้งขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานเช่นเดียวกับสถานบริการอื่นในมาตราเดียวกัน และเพื่อแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วอีกบางมาตราให้สอดคล้องต้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๕ มาตรา สาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” และ “พนักงานเจ้าหน้าที่” (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ การขออนุญาต เงื่อนไขในการอนุญาตและการขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ในกรุงเทพมหานคร ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมตำรวจ ในจังหวัดอื่น ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย การอุทธรณ์ให้กระทำภายใน กำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการไม่อนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑)

๔. แก้ไขเพิ่มเติมห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยอมให้บุคคลตั้งระบุไว้ในมาตรา ๓ หรือบุคคล ที่มาร่วมแสดงดนตรีหรือแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง พักอาศัยหลับนอนในสถานบริการ (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๖ (๖))

๕. แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ การจัดสถานที่ภายนอกและภายใน เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อความสะดวกหรือเพื่อความสะดวกในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ การใช้ โคมไฟ หรือการให้หญิงพาดเนอร์ หญิงบำเรอ ผู้บริการอาบน้ำ นวด หรืออบตัว และคนรับใช้ ติดหมายเลข ประจำตัวในสถานบริการดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗)

๖. แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๑) สามารถจะจัดให้มีสุรา น้ำชา หรือ เครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย หรือจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงด้วยก็ได้ (มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘)

๗. แก้ไขเพิ่มเติมให้นายตำรวจท้องที่ตั้งแต่ชั้นสารวัตรขึ้นไป ในกรุงเทพมหานคร และตั้งแต่ นายอำเภอท้องที่ขึ้นไป ในจังหวัดอื่น มีอำนาจสั่งให้งดการแสดงได้ ถ้าผู้ได้รับอนุญาตตั้งสถานบริการฝ่าฝืน มาตรา ๑๙ (มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

๘. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตผู้รับอนุญาตตั้ง สถานบริการในกรุงเทพมหานครมีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมตำรวจ ในจังหวัดอื่นผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย การอุทธรณ์ให้กระทำภายในกำหนด ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการสั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนการอนุญาต (มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒)

๙. แก้ไขเพิ่มเติมให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเข้าไปตรวจภายในสถานบริการได้ไม่ว่าในเวลาใด ๆ ถ้ามีเหตุ อันควรเชื่อหรือสงสัยว่ามีการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๔)

๑๐. แก้ไขเพิ่มเติมโทษผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ผู้ดำเนินกิจการ ลูกจ้าง หรือคนรับใช้ของสถานบริการ ที่ไม่ยอมให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา ๒๔ (มาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕)

๑๑. แก้ไขเพิ่มเติมโทษผู้ที่ตั้งสถานบริการโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือดำเนินกิจการสถานบริการ เช่นว่านั้นโดยไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือใบอนุญาตถูกพักใช้หรือถูกเพิกถอน (มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๖)

๑๒. กำหนดให้ผู้ตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการนั้นโดยเสียค่าธรรมเนียมภายในกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ และให้ดำเนินกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับคำสั่งไม่อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๑๔)

๓. พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๑๑๓ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๒๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๓ (๔) ได้สร้างความยุ่งยากให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพสุจริต ทั้งผู้ตั้งสถานบริการ และผู้มีอาชีพเป็นนักร้อง นักดนตรี นักแสดงตลก ศิลปินและมายากลฯ เป็นการจำกัดอาชีพและไม่ส่งเสริม ความสามารถพิเศษของบุคคลทางด้านศิลปะการดนตรีและการแสดงซึ่งเป็นการสวนทางกับความต้องการของ รัฐบาลที่จะส่งเสริมให้เยาวชนตื่นตัวสนใจศิลปะที่ละเอียดอ่อน และสามารถใช้เวลาว่างนี้ประกอบอาชีพได้ในอนาคต

สร้างความอ่อนโยนในจิตใจให้แก่เยาวชน ลดปัญหาอาชญากรรมให้น้อยลงหรือหมดไปและเพื่อให้การแสดงดนตรีกระทำได้อย่างสะดวก แต่ทางราชการยังสามารถควบคุมได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามความหมายของคำว่า “สถานบริการ” (๔) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ (๔))

๒. แก้ไขเพิ่มเติมห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๑) (๒) (๓) เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และผู้ใดตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนจัดตั้งไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน การขออนุญาต เงื่อนไขการอนุญาตและการขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๓. กำหนดให้สถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) ต้องมีผู้จัดการที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๖ และต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ นอกจากมาตรา ๙ ถึงมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ (มาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๔ ทวิ)

๔. กำหนดให้ผู้ตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) ถ้าดำเนินกิจการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรม หรือมิได้ปฏิบัติตามให้เป็นไปตามมาตรา ๔ ทวิ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งหยุดกิจการได้ครั้งละไม่เกิน ๓๐ วัน (มาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๒๕ ทวิ)

๕. แก้ไขเพิ่มเติมโทษผู้ใดตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๑) (๒) (๓) โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือดำเนินกิจการสถานบริการเช่นว่านั้นโดยไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือใบอนุญาตถูกพักใช้หรือถูกเพิกถอน หรือดำเนินกิจการสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) ในระหว่างถูกสั่งหยุดกิจการตามมาตรา ๒๕ ทวิ (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖)

๖. กำหนดโทษผู้ที่ตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) โดยไม่แจ้งตามมาตรา ๔ วรรคสอง หรือตั้งสถานบริการฝ่าฝืนมาตรา ๗ (มาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๒๖ ทวิ)

๗. กำหนดให้ผู้ที่ตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๙)

๔. พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๖ ก วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๔๗ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าว โดยเฉพาะในเรื่องบทนิยามของสถานบริการเพื่อให้มีความหมายที่ชัดเจนเฉพาะการประกอบกิจการที่อาจดำเนินการไปในทางกระหอบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอันเป็นสถานที่ที่ไม่ควรให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการหรือ

ใช้เป็นที่มั่วสุม โดยมีได้มีเจตนาารมณจะให้มีคามหมายครอบคลุ่ไปถึงสถานที่ไม่ได้ดำเนินกิจการไปในลักษณะดังกล่าว เช่น สถานที่มีวัตถุประสงค์ด้านการศึกษาหรือกีฬา นอกจากนี้ได้แก้ไขวิธีการจัดตั้งสถานบริการบางประเภทเฉพาะที่ปรากฏชัดเจนในขณะนี้ว่าอาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งในปัจจุบันเพียงแต่แจ้งแล้วก็ประกอบการได้เลยทำให้การควบคุมตรวจสอบกระทำไม่ได้ทั่วถึง และบางครั้งก่อให้เกิดปัญหาภัยสังคม โดยเปลี่ยนมาเป็นการต้องได้รับใบอนุญาตก่อนจึงจะประกอบการได้ เพื่อให้การควบคุมตรวจสอบทำได้อย่างเข้มงวดพร้อมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อใช้บังคับกับสถานบริการทุกประเภท เพื่อให้สถานบริการไม่เป็นแหล่งมั่วสุม เป็นสถานที่ปลอดจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และเป็นสถานที่ที่ปลอดภัยของผู้ใช้บริการ โดยกำหนดหน้าที่ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการและผู้ใช้สถานบริการปฏิบัติ รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามของคำว่า “สถานบริการ” (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)
๒. กำหนดบทนิยามของคำว่า “ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย และกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (มาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๓)
๓. แก้ไขเพิ่มเติมห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และในการพิจารณาอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คำนึงถึงประวัติการกระทำความผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการประกอบด้วย ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการขออนุญาต การอนุญาต และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับประวัติการกระทำความผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ รวมทั้งการขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
๔. กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ (มาตรา ๖)
๕. แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจัดทำบัตรประวัติของพนักงานก่อนเริ่มเข้าทำงานในสถานบริการ ในกรณีที่รายการในบัตรประวัติเปลี่ยนแปลงไป ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการแจ้งการเปลี่ยนแปลงภายใน ๗ วันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ การจัดทำ การเก็บรักษา และการแจ้งการเปลี่ยนแปลงบัตรประวัติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)
๖. แก้ไขเพิ่มเติมห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการรับผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการ หรือยินยอม ปล่อยให้พลละเลยให้ผู้มีอากรมึนเมาจนประพติวุ่นวาย หรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ หรือจำหน่ายสุราให้แก่ผู้มีอากรมึนเมาจนประพติวุ่นวายหรือครองสติไม่ได้ หรือยินยอม ปล่อยให้ผู้ซึ่งไม่มีหน้าที่เฝ้าดูแลสถานบริการนั้นพักอาศัยหลับนอนในสถานบริการ หรือยินยอม ปล่อยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือยินยอม ปล่อยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย (มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖)
๗. กำหนดห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยินยอมหรือปล่อยให้ผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ (มาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๑๖/๑)

กำหนดห้ามมิให้ผู้ได้นำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่ผู้นั้นเป็นเจ้าของที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบ และนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย (มาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๑๖/๒)

กำหนดให้ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการพบผู้มีอาการมีเมามาจนประพุดิ่วนวายหรือ ครอบงำสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในสถานบริการ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบโดยพลัน (มาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๑๖/๓)

๘. แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ การจัดสถานที่ภายนอกและภายใน เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อความสะอาดหรือเพื่อความสะดวกในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ การใช้คอมพิวเตอร์หรือการให้พนักงานตีความเลขประจำตัวในสถานบริการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติม ๑๗)

๙. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการขาดคุณสมบัติ หรือเมื่อสถานบริการใด ดำเนินกิจการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการมั่วสุมเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือดำเนินกิจการโดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงที่ออกตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจไม่ต่ออายุใบอนุญาตหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตได้ โดยให้คำนึงถึงความร้ายแรงของการกระทำความผิด (มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)

๑๐. กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๒๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ (มาตรา ๑๒)

๑๑. แก้ไขเพิ่มเติมโทษผู้ที่ตั้งสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือดำเนินกิจการสถานบริการ เช่นว่านั้นในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือดำเนินกิจการสถานบริการผิดประเภทที่ระบุไว้ในใบอนุญาต (มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖)

๑๒. กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๒๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ (มาตรา ๑๔)

๑๓. แก้ไขเพิ่มเติมโทษผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) มาตรา ๑๖/๑ วรรคหนึ่ง หรือกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๗ (มาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗)

๑๔. แก้ไขเพิ่มเติมโทษผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ที่ไม่ฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๖ (๕) หรือ (๖) (มาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘)

๑๕. กำหนดโทษผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖/๑ วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือมาตรา ๑๖/๓ และผู้ที่เข้าไปในสถานบริการโดยไม่มีหรือไม่ยอมให้ตรวจเอกสารราชการตามมาตรา ๑๖/๑ วรรคสาม (มาตรา ๑๗ เพิ่มมาตรา ๒๘/๑)

กำหนดโทษผู้ที่นำอาวุธ อาวุธปืน วัตถุระเบิดหรืออาวุธสงคราม เข้าไปในสถานบริการโดยฝ่าฝืน มาตรา ๑๖/๒ และให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ริบอาวุธนั้นด้วย (มาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘/๒)

กำหนดโทษผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ หรือผู้ใดจัดให้มีการแสดง เพื่อความบันเทิงในสถานบริการที่เป็นไปในทางลามกหรืออนาจาร (มาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘/๓)

กำหนดโทษในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น (มาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘/๔)

๑๖. กำหนดให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๘)

๑๗. กำหนดให้สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวยตามที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตาม (ข) ใน (๓) ของบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ ที่ตั้งขึ้นก่อน หรือในวันที่พระราชบัญญัติฯ ใช้บังคับ ต้องมีลักษณะของสถานที่ การบริการ หรือผู้ให้บริการเป็นไปตามมาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฯ ใช้บังคับ (มาตรา ๑๙)

๑๘. กำหนดให้ผู้ตั้งสถานบริการซึ่งเข้าลักษณะสถานบริการตาม (ง) ใน (๔) หรือ (๖) ของบทนิยาม คำว่า “สถานบริการ” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ ที่ประสงค์จะตั้งสถานบริการต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติฯ ใช้บังคับ (มาตรา ๒๐)

๑๙. กำหนดให้บรรดาใบอนุญาตตั้งสถานบริการที่ออกตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตตั้งสถานบริการตามพระราชบัญญัติฯ และให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น (มาตรา ๒๑)

๒๐. กำหนดให้บรรดากฎกระทรวงหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฯ ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติฯ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ ในเรื่องนั้น ๆ ใช้บังคับ (มาตรา ๒๒)

๕. พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๑๓ ก วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติวิชาชีพการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อควบคุมการประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยเป็นการเฉพาะ ประกอบกับได้มีการตราพระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อควบคุมการประกอบกิจการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพเป็นการเฉพาะด้วยแล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” ประเภท สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการไม่ให้รวมถึงสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามความหมายของคำว่า “สถานบริการ” (๓) สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า แต่ไม่รวมถึง (ก) สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล (ข) สถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ หรือ (ค) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ (๓))